

Nebe ví - Modrotisk

- C G
1. Rozlil jsem tu kávu hned na první stůl
Ami C F
rád bych slyšel snáze a ne jen na půl.
C G
Všechno to, co přijde, slyším mladý mužský hlas
Ami C F
Říká: Šefe, šel bych tuze rád, pokud svobodnej jsem zas
G Ami
Léta sám jsem v cele trávil, kolik času, pánbůh ví...
F Emi Dmi G
Nerad bych ho dál teď ztrácel, jestli tedy smím.
- F C
Ref: Mé kroky jdou, očekávaj mě mí milí, jak roky jdou.
Ami G F G
Jiní dávno nevěřili, oni odpouští mi chvíle zklamání.
Ami G F G C F G
Nebe ví, že dobu měl jsem zlou, teď mé kroky jdou.

2. Hamburger, čaj a kávu, to osmý stůl si přál,
U sedmého jsem to rozbil, když slyším její pláč.
Říká ji, se vším končím, nebudem se vídat dál,
na prstu snubní kámen, já si vlastně jenom hrál.
Přes proud slz z jejích očí, netečná je jeho tvář.
Jenom krátké strohé sorry, od začátku byl to špás.

Ref: Mé kroky jdou...

- G Ami
Café "Z půli cesty domů", tak tu tomu říkají
G F G
Krátkých příběhů je fůra, každý den se stávají
3. Však jednou všechno skončí, snědený je dnes už krám.
Šálky zívají jen prázdnem, no a já dnes konec mám.
Však támhle stůl tři v rohu, sedí otec s dcerou svou,
dávno upláchla mu z domu, no a teď tu spolu jsou.
Říkám: Vážně mě to mrzí, zavírám, má to tak být,
dívka s úsměvem mi kývá: Pane vím, musíte jít.

Ref: Mé kroky jdou...